EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 27.10.2021.
COM(2021) 647 final

KOMISIJAS ZIŅOJUMS EIROPAS PARLAMENTAM UN PADOMEI

par to, kā piemērota Eiropas Parlamenta un Padomes 2021. gada 24. marta Direktīva (ES) 2021/555 par ieroču iegādes un glabāšanas kontroli

1. IEVADS

2020. gada jūlijā pieņemtajā ES 2020.–2025. gada rīcības plānā attiecībā uz šaujamieroču nelikumīgu tirdzniecību[1] Šaujamieroču direktīvas pilnīga īstenošana izcelta kā viena no galvenajām prioritātēm, un 2020. gada decembra ES terorisma apkarošanas programma[2] to apstiprināja.

Šajā ziņojumā sniegts novērtējums par to, kā tiek piemērota Padomes 1991. gada 18. jūnija Direktīva 91/477/EEK par ieroču iegādes un glabāšanas kontroli (turpmāk "Šaujamieroču direktīva"), kā prasīts tās 17. pantā pēc jaunākajiem grozījumiem 2017. gadā[3]. Pa šo laiku Šaujamieroču direktīva un tās turpmākie grozījumi ir aizstāti, atcelti un kodificēti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2021. gada 24. marta Direktīvu (ES) 2021/555[4]. Skaidrības labad, ja vien nav norādīts citādi, ziņojumā lietota tāda pantu numerācija, kāda ir patlaban spēkā esošajā Direktīvā (ES) 2021/555.

Saskaņā ar 17. (tagad 24.) pantu ziņojumā jo īpaši jāizskata šaujamieroču kategorijas un jautājumi, kas saistīti ar Eiropas šaujamieroču apliecības sistēmas īstenošanu, marķēšanu un jauno tehnoloģiju, piemēram, 3D drukāšanas, QR koda izmantošanas un radiofrekvenciālās identifikācijas (RFID) izmantošanas ietekmi. Kā minēts ES Organizētās noziedzības novēršanas stratēģijā 2021.–2025. gadam[5], šajā ziņojumā arī noteikti tiesiskā regulējuma uzlabošanas sākotnējie līdzekļi. Sagatavojot šo ziņojumu, Komisija galvenokārt pamatojās uz dalībvalstu paziņotajiem transponēšanas pasākumiem, kā arī uz publiski pieejamo informāciju.

Papildus tam 2019. gada novembrī Komisija dalībvalstīm nosūtīja detalizētu anketu par 17. (tagad 24.) pantā minētajiem tematiem, un uz to atbildēja 19 dalībvalstis. Komisija prezentēja šo atbilžu kopsavilkumu Šaujamieroču komitejas 2019. gada 18. decembra sanāksmē un uz tā pamata noturēja sākotnējās diskusijas.

Turklāt Komisija ir aktīvi piedalījusies Eiropas daudzdisciplīnu platformas pret noziedzības draudiem (turpmāk "Šaujamieroču platforma")[6] šaujamieroču prioritātē un Eiropas šaujamieroču ekspertu grupā[7], kas palīdzēja identificēt pašreizējos un iespējamos šaujamieroču radītos apdraudējumus un ietekmi uz noziedzīgām darbībām.

---

1 COM(2020) 608 final.

2 COM(2020) 795 final.

3 OV L 137, 24.5.2017., 22.–39. lpp.

4 OV L 115, 6.4.2021., 1.–25. lpp.

5 COM(2021) 170 final.

6 *EMPACT* (https://www.consilium.europa.eu/lv/documents-publications/publications/empact/) ir platforma, kas četrus gadus ilgu darbības ciklu ietvaros nodrošina strukturētu sadarbību starp tiesībaizsardzības iestādēm, muitu, nodokļu iestādēm, dalībvalstu tiesu iestādēm, Eiropas iestādēm un aģentūrām un attiecīgos gadījumos trešām valstīm, starptautiskām organizācijām un privāto sektoru.

7 Eiropas Savienības Padomes Tiesībaizsardzības jautājumu darba grupas (*LEWP*) apakšgrupa, https://www.consilium.europa.eu/en/council-eu/preparatory-bodies/law-enforcement-working-party/.

Tomēr, ņemot vērā būtisku transponēšanas kavēšanos valstu līmenī[8], Komisija nevarēja veikt valstu tiesību aktu un prakšu atbilstības pilnīgu novērtējumu.

2020. gada jūlijā ANO Narkotiku un noziedzības novēršanas birojs publicēja jautājumu dokumentu ar nosaukumu "*Illicit Trafficking in Firearms, their Parts, Components and Ammunition to, from and across the European Union*", kurā pausti būtiski apsvērumi un politikas ieteikumi saistībā ar pašreizējiem apdraudējumiem un šaujamieroču kontroles juridiskajām nepilnībām globālā līmenī[9].

2. ŠAUJAMIEROČU DIREKTĪVAS ĪSTENOŠANA

Šaujamieroču direktīva regulē civilo šaujamieroču (piemēram, šaušanas sportā un medībās izmantoto šaujamieroču) iegādi, glabāšanu un komerciālu maiņu Eiropas Savienībā. Tā nosaka kopējus minimālos standartus, kuri visām dalībvalstīm jātransponē savos ieročus regulējošajos tiesību aktos, un tās mērķis ir līdzsvarot iekšējā tirgus mērķus (t. i., šaujamieroču pārrobežu apriti) un drošības politikas mērķus (t. i., augstu drošības un aizsardzības līmeni pret noziedzīgiem nodarījumiem un nelikumīgu apriti) ES. Minētā direktīva papildina Šengenas *acquis*, jo tā ir daļa no ES noteikumu kopuma, kas nodrošina personu brīvu pārvietošanos.

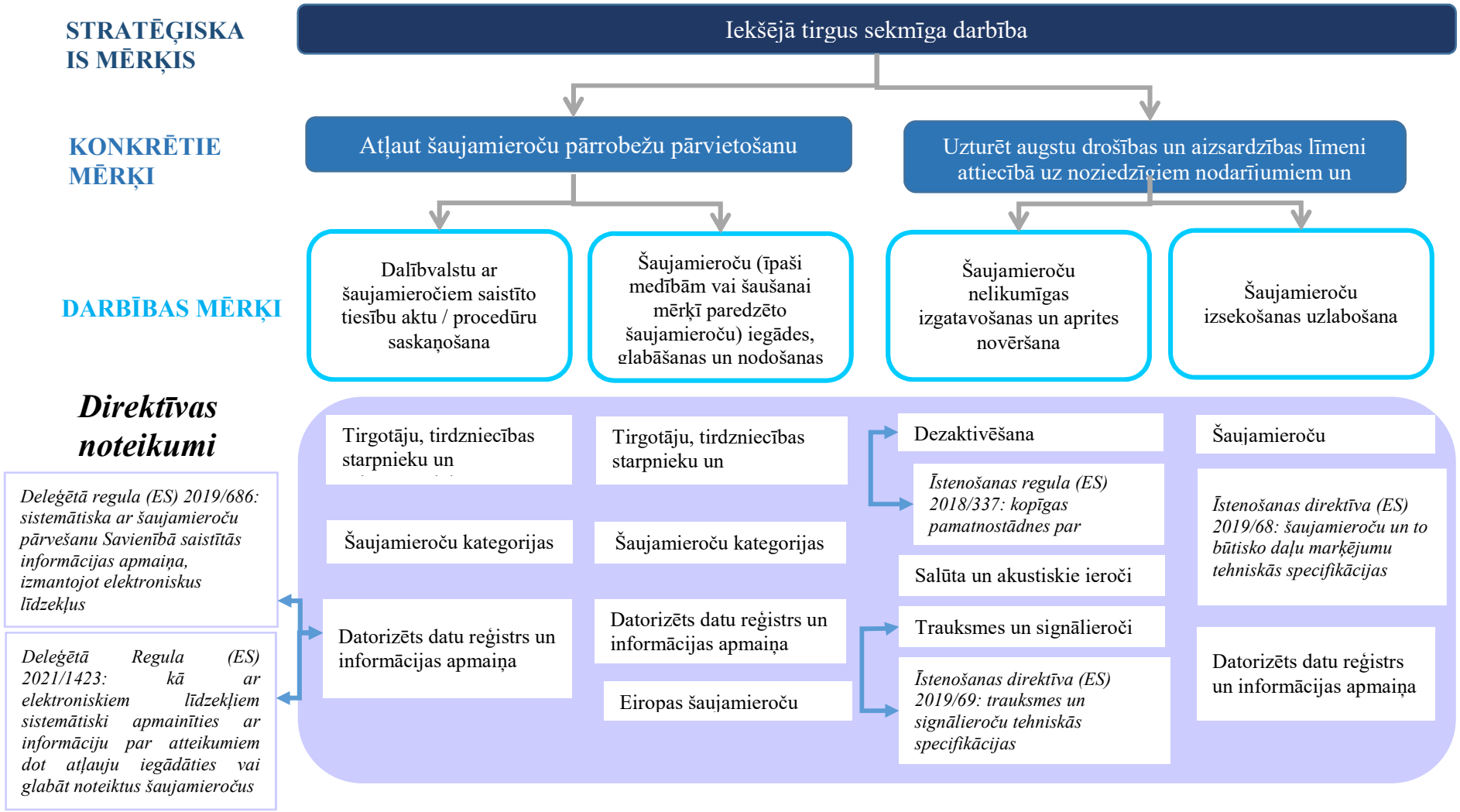
Direktīva tika pārskatīta 2005. gadā pēc ANO Protokola par šaujamieroču nelegālas izgatavošanas apkarošanu (Šaujamieroču protokola)[10] stāšanās spēkā un 2017. gadā pēc 2015. gadā notikušajiem teroristu uzbrukumiem.

---

8 Komisija sāka pārkāpuma procedūras pret 25 valstīm par Šaujamieroču direktīvas transponēšanas nepilnībām un pret 20 valstīm — par divām īstenošanas direktīvām, proti, par marķēšanu un par trauksmes un signālieročiem; sīkāku informāciju sk. 2.2. iedaļā.

9 *United Nations*, *Vienna*, 2020. https://www.unodc.org/documents/firearms-protocol/2020/UNODC-EU-Report-A8_FINAL.pdf.

10 Transponēts ES tiesiskajā kārtībā ar Padomes Lēmumu 2014/164/ES (2014. gada 11. februāris) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Protokolu par šaujamieroču, to detaļu, sastāvdaļu un munīcijas nelegālas izgatavošanas un aprites apkarošanu, kas papildina Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju pret transnacionālo organizēto noziedzību (OV L 89, 25.3.2014., 7. lpp.).

Šaujamieroču direktīvas vizuāls attēlojums

2.1. Komisijas uzdevumi

Saskaņā ar Šaujamieroču direktīvu Komisijai jāpieņem gan īstenošanas akti, gan deleģētie akti. Tāpēc kopš direktīvas stāšanās spēkā Komisija ir pieņēmusi:

1. 2018. gada 5. martā (saskaņā ar 15. panta 2. punktu) — Īstenošanas regulu (ES) 2018/337, ar kuru groza Īstenošanas regulu (ES) 2015/2403, ar ko izstrādā kopīgas **pamatnostādnes par dezaktivēšanas standartiem** un metodēm, lai nodrošinātu, ka dezaktivētie šaujamieroči tiek padarīti neatgriezeniski neizmantojami;
2. 2019. gada 16. janvārī (saskaņā ar 4. panta 3. punktu) — Īstenošanas direktīvu (ES) 2019/68, ar ko nosaka **šaujamieroču** un to būtisko daļu **marķējumu** tehniskās specifikācijas saskaņā ar Padomes Direktīvu 91/477/EEK par ieroču iegādes un glabāšanas kontroli (sk. 5.4.2. iedaļu);
3. 2019. gada 16. janvārī (saskaņā ar 14. panta 3. punktu) — Īstenošanas direktīvu (ES) 2019/69, ar ko nosaka **trauksmes un signālieroču** tehniskās specifikācijas saskaņā ar Padomes Direktīvu 91/477/EEK par ieroču iegādes un glabāšanas kontroli;
4. 2019. gada 16. janvārī (saskaņā ar 18. panta 4. punktu un 21. panta 5. punktu) — Komisijas Deleģēto regulu (ES) 2019/686, ar ko, ievērojot Padomes Direktīvu 91/477/EEK, nosaka sīki izstrādātu kārtību, kā **sistemātiski veikt ar šaujamieroču pārvešanu** Savienībā **saistītās informācijas apmaiņu, izmantojot elektroniskus līdzekļus** (sk. 5.4.1. iedaļu);
5. 2021. gada 21. maijā — Komisijas Deleģēto regulu (ES) 2021/1423 par **atteikumiem dot atļauju iegādāties vai glabāt noteiktus šaujamieročus**;
6. divus izmēģinājuma projektus administratīvās sadarbības īstenošanai saistībā ar divām iepriekš minētajām Komisijas deleģētajām regulām (saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1024/2012, kura reglamentē Iekšējā tirgus informācijas sistēmu, 4. pantu).

2.2. Direktīvas un sekundāro tiesību aktu transponēšana dalībvalstīs

Šaujamieroču direktīvu, kā tā grozīta 2017. gadā, bija jātransponē līdz 2018. gada 14. septembrim, izņemot 4. panta 4. punktu par tirgotāju un tirdzniecības starpnieku reglamentēšanu un 4. panta 5. punktu par datorizēta datu reģistra izveidošanu, kuri bija jātransponē līdz 2019. gada 14. decembrim.

Sakarā ar nepaziņošanu par valstu transponēšanas pasākumiem 2019. gada jūlijā Komisija 20 dalībvalstīm nosūtīja pamatotu atzinumu par pirmo termiņu[11] un 2020. gada 24. janvārī — oficiāla paziņojuma vēstules 17 dalībvalstīm[12] par otro termiņu.

Divu Komisijas Īstenošanas direktīvu par trauksmes un signālieroču marķēšanu transponēšanas termiņš bija 2020. gada 17. janvāris. 2020. gada 28. maijā Komisija sāka

[11] Visām, izņemot AT, BG, FR, LV un MT.

[12] Visām, izņemot AT, BG, FI, HR, IT, LT, LV, MT, NL, PT un RO.

pārkāpuma lietas pret 19 dalībvalstīm par marķēšanu[13] un pret 17 dalībvalstīm — par trauksmes un signālieročiem[14].

2021. gada 15. augustā bija sāktas 80 pārkāpumu lietas, kas saistītas ar Šaujamieroču direktīvu un sekundārajiem tiesību aktiem. Visas šīs lietas attiecas uz transponēšanas pasākumu nepaziņošanu. Pa to laiku Komisija no vairākām dalībvalstīm saņēma paziņojumus par pilnīgu transponēšanu. Tāpēc paredzams, ka turpmākajos mēnešos vairākas lietas tiks slēgtas.

Komisija veica transponēšanas pārbaudi un analizēja, vai dalībvalstis ir pilnīgi transponējušas Savienības tiesību aktus savās tiesību sistēmās, ieskaitot tās dalībvalstis, kuras laikus paziņoja par valstu transponēšanas pasākumiem. Lai novērtētu transponēšanas pilnīgumu, Komisija izskatīja arī nepaziņotos pasākumus.

Turpmāk izklāstītais sākotnējais novērtējums koncentrējas uz pašām svarīgākajām izmaiņām direktīvā, kas tika ieviestas 2017. gadā, un divām 2019. gada direktīvām.

Direktīvas 1. pantā ir 15 **definīcijas**, no kurām 5 ir pilnīgi jaunas un pārējās ir atjauninātas. Tās jo īpaši nodrošina, ka direktīvas materiālo piemērošanas jomu (piemēram, trauksmes un signālieroči, salūta un akustiskie ieroči) un darbības jomu attiecībā uz personām (piemēram, kolekcionāri, muzeji, tirdzniecības starpnieki) piemēro konsekventi visā ES.

22 dalībvalstis ir transponējušas visas definīcijas (Austrija, Beļģija, Bulgārija, Čehija, Dānija, Francija, Grieķija, Horvātija, Igaunija, Itālija, Īrija, Kipra, Latvija, Lietuva, Malta, Polija, Portugāle, Rumānija, Somija, Spānija, Ungārija un Vācija), trīs dalībvalstis ir transponējušas tikai daļu no definīcijām (Nīderlande, Slovākija un Zviedrija), un divas dalībvalstis nav paziņojušas par transponēšanas pasākumiem (Luksemburga un Slovēnija).

Šaujamieroču direktīva ieviesa jaunus noteikumus attiecībā uz **tirgotāju un tirdzniecības starpnieku** darbībām (1. panta 1. punkts, 4. panta 4. un 5. punkts un 13. panta 2. punkts). Visas dalībvalstis, izņemot trīs (Dāniju, Luksemburgu un Slovēniju), ir transponējušas visus noteikumus.

4. panta 1. un 2. punkts būtiski grozīja noteikumus par **marķēšanu**. Visas dalībvalstis, izņemot divas (Luksemburgu un Slovēniju), ir transponējušas visus noteikumus.

Turklāt 18 dalībvalstis ir transponējušas noteikumus, kas ietverti Īstenošanas direktīvā (ES) 2019/68 par marķēšanu (Austrija, Beļģija, Čehija, Dānija, Francija, Grieķija, Horvātija, Igaunija, Kipra, Latvija, Lietuva, Malta, Nīderlande, Portugāle, Slovākija, Spānija, Ungārija un Vācija), un 9 dalībvalstis nav paziņojušas par pasākumiem vai arī nav pabeigušas transponēšanu (Bulgārija, Itālija, Īrija, Luksemburga, Polija, Rumānija, Slovēnija, Somija un Zviedrija).

2017. gadā pārskatītās Šaujamieroču direktīvas 4. panta 5. punkts un 18. panta 4. punkts uzlabo **datu reģistros** glabāto ierakstu kvalitāti un kvantitāti, **kā arī informācijas apmaiņu** ar valstu kompetentajām iestādēm un to starpā. 23 dalībvalstis ir pilnīgi

[13] Visām, izņemot DK, EE, FR, LT, LV, MT, NL, PT un SK.

[14] Visām, izņemot AT, BE, DE, DK, EE, FR, LT, LV, MT, PT un SK.

transponējušas minētos noteikumus (Austrija, Beļģija, Bulgārija, Čehija, Francija, Grieķija, Horvātija, Igaunija, Itālija, Kipra, Latvija, Lietuva, Malta, Nīderlande, Polija, Portugāle, Rumānija, Slovākija, Somija, Spānija, Ungārija, Vācija un Zviedrija), un četras dalībvalstis nav paziņojušas par pasākumiem vai arī nav pabeigušas transponēšanu (Dānija, Īrija, Luksemburga un Slovēnija).

Šaujamieroču direktīvas 9. panta 1. punkts paredz stingrākus noteikumus attiecībā uz pašiem bīstamākajiem šaujamieročiem, ietverot tos **A kategorijā**, proti, šos šaujamieročus ar atsevišķiem ierobežotiem un pienācīgi pamatotiem izņēmumiem nav atļauts iegādāties, glabāt vai tirgot. Visas dalībvalstis, izņemot divas (Luksemburgu un Slovēniju), ir transponējušas 9. panta 1. punktu.

Šaujamieroču direktīvā atjaunināti vairāki panti, kas saistīti ar **Eiropas šaujamieroču apliecību**, ieskaitot definīciju, pienākumu veikt īpašu ierakstu Eiropas šaujamieroču apliecībā un informēt pārējās dalībvalstis, ja B vai C kategorijas ierocis ir aizliegts vai tam piemēro atļaujas saņemšanas procedūru. Visas dalībvalstis, izņemot divas (Luksemburgu un Slovēniju), ir transponējušas visus noteikumus.

Dažus **trauksmes un signālieročus** ar vienkāršiem darbarīkiem un minimālām zināšanām iespējams viegli pārveidot par nāvējošiem šaujamieročiem. Šo darbības veidu dalībvalstu kompetentās iestādes un Komisija ir identificējušas kā īpašu apdraudējumu[15], kā rezultātā Šaujamieroču direktīvā tika ieviesti jauni noteikumi (1. panta 1. punkts, 14. pants un I pielikums). Visas dalībvalstis, izņemot četras (Luksemburgu, Slovākiju, Slovēniju un Zviedriju), ir transponējušas visus noteikumus.

13 dalībvalstis ir transponējušas Īstenošanas direktīvu (ES) 2019/69, ar ko nosaka trauksmes un signālieroču tehniskās specifikācijas (Austrija, Dānija, Francija, Igaunija, Kipra, Latvija, Lietuva, Portugāle, Slovākija, Somija, Spānija, Ungārija un Vācija), un 14 dalībvalstis nav paziņojušas par transponēšanas pasākumiem vai nav pabeigušas transponēšanu (Beļģija, Bulgārija, Čehija, Grieķija, Horvātija, Īrija, Itālija, Kipra, Luksemburga, Malta, Nīderlande, Polija, Rumānija, Slovēnija un Zviedrija).

Salūta un akustiskie ieroči ir sākotnēji nāvējošam nolūkam paredzēti šaujamieroči, kas modificēti tā, lai tie nevarētu izšaut šāviņu, bet tikai tukšas patronas. Tā kā parasti modificē tikai patronu nodalījumu un stobru, jebkura persona ar minimālām zināšanām un plaši pieejamiem darbarīkiem varētu nelikumīgi tos atkal pārveidot par nāvējošiem šaujamieročiem. 2017. gadā pārskatītajā Šaujamieroču direktīvā risināts arī šis apdraudējums, nodrošinot, ka minētie šaujamieroči saglabā savu sākotnējo kategoriju (1. panta 1. punkts un I pielikums). Visas dalībvalstis, izņemot piecas (Luksemburgu, Nīderlandi, Slovākiju, Slovēniju un Zviedriju), ir transponējušas visus noteikumus.

Šaujamieroču direktīvas 1. panta 1. punktā un 15. pantā kopš 2017. gada paredzēti jauni noteikumi **dezaktivētiem šaujamieročiem**, jo īpaši attiecībā uz to deklarēšanu, un īpaši noteikumi to verifikācijai, marķēšanai un pārvešanai.

Visas dalībvalstis, izņemot trīs (Luksemburgu, Slovēniju un Zviedriju), ir transponējušas visus noteikumus.

---

[15] No 2016. līdz 2020. gadam dalībvalstis ir konfiscējušas 15 949 *Ekol*, *Zoraki* un *Bruni* zīmola trauksmes un signālieročus, lielāko daļu no tiem — Šaujamieroču platformas ietvaros ar Eiropola palīdzību.

2021. gada 15. augustā Komisija var secināt, ka tikai 10 dalībvalstis ir pabeigušas transponēt šajā ziņojumā analizētos noteikumus, kuri saistīti ar svarīgākajām izmaiņām, kas ieviestas ar Šaujamieroču direktīvu 2017. gadā un abām īstenošanas direktīvām (Austrija, Francija, Igaunija, Kipra, Lietuva, Latvija un Portugāle, Spānija, Ungārija un Vācija), 15 dalībvalstis nav transponējušas dažus noteikumus (Beļģija, Bulgārija, Čehija, Dānija, Grieķija, Horvātija, Īrija, Itālija, Malta, Nīderlande, Polija, Rumānija, Slovākija, Somija un Zviedrija) un divas dalībvalstis nav paziņojušas nevienu pasākumu (Luksemburga un Slovēnija).

Iepriekš izklāstītais sākotnējais novērtējums neskar Komisijas nostāju pašreizējās vai turpmākās pārkāpuma procedūrās. Tāpat tas nav arī viedoklis par transponējošo valsts tiesību aktu atbilstības novērtējumu, kuru Komisijai jāpabeidz sagatavot. Novērtēšanas sākotnējā posmā Komisija jau konstatēja nepareizas transponēšanas gadījumus vairākās dalībvalstīs.

Tāpēc Komisija pastiprinās īstenošanas uzraudzību dalībvalstīs un nepieciešamības gadījumā pilnīgi izmantos pilnvaras, kas tai piešķirtas saskaņā ar Līgumu.

3. KONKRĒTI JAUTĀJUMI

3.1. Ieroču kategorijas

3.1.1. Vispārīgi kategorizācijas jautājumi

Ar visbūtiskākajām 2017. gadā direktīvā ieviestajām izmaiņām saistīto noteikumu transponēšanas analīze atspoguļo sarežģītās problēmas attiecībā uz dažu definīciju, I pielikuma šaujamieroču kategoriju un dažādu vairākos Šaujamieroču direktīvas pantos izklāstīto izņēmumu transponēšanu.

Šaujamieroču direktīvā aizliegto (A kategorijas) šaujamieroču sarakstam pievienoti jauni ieroči. Tajā pašā laikā ieviests garš šā aizlieguma izņēmumu saraksts, un minētajiem ieročiem piemēro atļaujas saņemšanas procedūru skaidri noteiktos apstākļos.

Turklāt trauksmes un signālieročus neuzskata par šaujamieročiem, jo tiek uzskatīts, ka tos "nav iespējams pārveidot", savukārt dezaktivēti šaujamieroči joprojām ir jādeklarē. Tāpat šaujamieroči, kas pārveidoti par salūta un akustiskiem ieročiem veidā, kas tos padara neatgriezeniski nelietojamus šāviņa izšaušanai, saglabā savu sākotnējo kategoriju, lai gan tie varētu būt tikpat droši kā autentiski trauksmes un signālieroči.

Visbeidzot, tiesībaizsardzības iestādes novērojušas strauju kāpumu tādu gaisa šauteņu (izšauj plastmasas skrotis ar saspiestas gāzes palīdzību) konfiskācijā, kas pārveidotas munīcijas izšaušanai. Lai gan vairākās ES dalībvalstīs šādus ieročus regulē kā šaujamieročus, tie pašlaik nav ietverti direktīvas darbības jomā.

Tāpēc Komisija novērtēs, kāda ietekme būtu tam, ka ar nolūku nodrošināt, ka aizliegtos šaujamieročus iespējams glabāt tikai ļoti īpašos izņēmuma gadījumos, tiktu darīts skaidrāks **nošķirums starp aizliegtiem šaujamieročiem un šaujamieročiem, kam piemēro atļaujas saņemšanas procedūru**. Iespējamais novērtējums varētu arī

nodrošināt, ka **visi ieroči, kas nav lietojami šāviņa izšaušanai** (vai nu pēc dezaktivācijas, vai izgatavošanas procesa rezultātā), bet, izmantojot īpašus darbarīkus un zināšanas, varētu tikt pārveidoti šāviņa izšaušanai, ir vismaz jādeklarē.

3.1.2. Šaujamieroči Flobēra sistēmas mazkalibra munīcijas izšaušanai

Flobēra sistēmas munīcija un saistītie ieroči tika izstrādāti 19. gadsimta beigās šaušanai iekštelpās. Tie izšauj triecienkapseles, kas pildītas ar mazu šāviņu un nelielu daudzumu šaujampulvera. Flobēra munīcijai raksturīgs relatīvi zems spiediens un šāviņa izšaušanas ātrums, un mūsdienās saistītos ieročus reklamē kā šaujamieročus šaušanai mērķī.

Daži šaujamieroču izgatavotāji vairākās ES dalībvalstīs[16] dažus šaujamieroču modeļus sāka ražot ar Flobēra kalibru. Pamatojoties uz valstu tiesībaizsardzības iestāžu un Eiropola sniegto informāciju, būtībā pastāv divi šaujamieroču tipi, kas var izšaut Flobēra munīciju. "Klasiskā dizaina" šaujamieročiem, kuri atbilst Flobēra šaujamieroču sākotnējo versiju standartiem, iekšējo mehānismu un stobra dizainu nav iespējams pārveidot atšķirīga, nāvējošāka kalibra munīcijas izšaušanai.

"Modernā dizaina" šaujamieroči lielākoties ir šautenes, bises, mašīnpistoles un īsstobra šaujamieroči, un to iekšējais mehānisms joprojām spēj izšaut 9 mm vai līdzīga kalibra munīciju. Šādā gadījumā modificē tikai stobru, oriģinālajā stobrā ievietojot sašaurinātu iekšējo stobru, kurš piemērots 4 mm vai 6 mm Flobēra munīcijai un sametināts ar oriģinālo stobru pie stobra cauruma.

Izmantojot izdevību, ko rada novēlota vai nepareiza Šaujamieroču direktīvas transponēšana, nāvējoša kalibra B vai C kategorijas šaujamieročus dažkārt pārveido par Flobēra kalibru tajās dalībvalstīs, kurās uz šāda tipa šaujamieročiem joprojām attiecas deklarēšanas prasība vai pat mazāk ierobežojoši nosacījumi.

2021. gada ES smagās un organizētās noziedzības draudu novērtējumā (*SOCTA*)[17], kā arī vairākos Eiropola ziņojumos uzsvērts apdraudējums, ko rada Flobēra "modernā dizaina" šaujamieroču nelikumīga pārveidošana, kuras dēļ Eiropas Savienībā bijis tūkstošiem konfiskācijas gadījumu.

Saskaņā ar Šaujamieroču direktīvu minētie ieroči ir šaujamieroči, jo triecienkapseles savā ziņā ir šaujampulveris. Ne šaujamieroča definīcijā, ne dažādajās kategorijās nav atsauces uz kalibra izmēru vai šāviņa izšaušanas kinētisko enerģiju, tādējādi tie ir nebūtiski apsvērumi, nosakot, vai Flobēra ierocis ir šaujamierocis vai kurā kategorijā tas ietilpst.

Komisija aicina dalībvalstis šajā ziņā pareizi transponēt Šaujamieroču direktīvu, **ieročus, kuri var izšaut Flobēra munīciju, saskaņā ar Šaujamieroču direktīvas I pielikumu atbilstīgi klasificējot pie šaujamieročiem.**

3.1.3. Antīki šaujamieroči

Šaujamieročus, kurus varētu kvalificēt kā "antīkus ieročus", dažkārt izmanto noziedzīgās darbībās, kā to apliecina, piemēram, 2018. gadā Strasbūrā notikušais teroristu

[16] Līdz šim konstatēti Slovākijā un Čehijā.

[17] *SOCTA* 2021 ES ierobežotas pieejamības versija.

uzbrukums, kurā tika nogalināti deviņi cilvēki un ievainoti vienpadsmit. Tomēr Šaujamieroču direktīvas I pielikuma III daļa paredz, ka priekšmetus, kurus uzskata par "antīkiem ieročiem", neiekļauj "šaujamieroču" definīcijā, tāpēc tie ir ārpus direktīvas darbības jomas, ja tie nav iekļauti direktīvā noteiktajās kategorijās, un uz tiem attiecas valstu tiesību akti.

Šaujamieroču komitejas 2019. gada 18. decembra sanāksmē lielākā daļa dalībvalstu norādīja, ka atbalstītu antīkiem ieročiem piemērojamo noteikumu saskaņošanu ES līmenī. Dažas dalībvalstis apšaubīja to, vai ir atbilstīgi neattiecināt Šaujamieroču direktīvas prasības uz antīkiem šaujamieročiem, pamatojoties uz to izgatavošanas gadu, nevis spēju nodarīt kaitējumu.

Komisija novērtēs ietekmi, kādu radītu **antīku ieroču iekļaušana direktīvas darbības jomā**, ar nolūku saskaņot noteikumus visās dalībvalstīs.

3.2. Nelikumīga izgatavošana: 3D drukāšana un daļēji pabeigtas daļas

3D drukāšana, saukta arī par aditīvo ražošanu, "nozīmē dažādos procesus, kas tiek izmantoti izstrādājumu izgatavošanas procesā, iestrādājot vai savienojot materiālus slāni pa slānim"[18].

3D drukājamu šaujamieroču parādīšanās un iespēja tos izmantot noziedzīgiem nolūkiem ir izraisījusi debates par šaujamieroču kontroles tiesību aktiem visā pasaulē, tostarp Eiropas Savienībā.

Eiropols ir brīdinājis[19], ka tehnoloģiskais progress nākotnē padarīs 3D drukāšanu plaši pieejamu, un tas sniegs arī iespējas nelikumīgi ražot un tirgot šaujamieroču. 2019. gada 9. oktobrī Hallē (Vācijā) ar mājās radītu ieroci, kas daļēji izgatavots ar 3D printera palīdzību, pamatojoties uz rasējumu, kas lejupielādēts no interneta, tika nošauti divi cilvēki[20]. Lēni, taču pastāvīgi pieaug šāda veida šaujamieroču konfiscēšanas gadījumu skaits, kā arī būtisko daļu nelikumīga izgatavošana[21].

Apdraudējums, ko rada šaujamieroču vai būtisko daļu nelikumīga izgatavošana ar 3D printeriem izriet no tehnoloģijas relatīvās pieejamības cenas ziņā un rasējumu pieejamības internetā, arī metāla 3D drukāšanas pieejamības, kuras dārdzība mazinās[22] jo īpaši tādu metožu dēļ kā metāla tiešā lāzerkausēšana[23].

---

[18] Avots: *Digital transformation monitor, The Disruptive nature of 3D printing*, 2017. gada janvāris, https://ec.europa.eu/growth/tools-databases/dem/monitor/sites/default/files/DTM_The%20disruptive%20nature%20of%203D%20printing%20v1.pdf.

[19] Avots: *Triggering Terror - Illicit Gun Markets and Firearms Acquisition of Terrorist Networks in Europe.* Publicēts 17.4.2018., pieejams: https://vlaamsvredesinstituut.eu/en/report/triggering-terror-illicit-gun-markets-and-firearms-acquisition-of-terrorist-networks-in-europe/; *Europol (2015), Exploring tomorrow's organised crime, The Hague: Europol*, 41. lpp.

[20] Eiropola 2019. gada ziņojums, IEROBEŽOTA PIEEJAMĪBA.

[21] *EMPACT FIREARMS* biļetens Nr. 10 un 12. IEROBEŽOTA PIEEJAMĪBA.

[22] Avots: https://www.law.kuleuven.be/citip/blog/warning-toner-low-3d-printed-guns-and-the-law/

[23] Avots: *Metal 3D Printing in Firearms: Real-World Case Studies*; Publicēts 18.1.2018.. https://news.3deo.co/metal-3d-printing-firearms-case-studies

Pašlaik visbīstamākais apdraudējums ir tā saukto 3D drukāto hibrīdieroču izgatavošana, kurā izmanto gan 3D drukātas daļas, gan gatavas daļas, kas pasaules mērogā nav regulētas, piemēram, tērauda caurules, metāla stieņus un atsperes[24].

Uz šaujamieroču privātu 3D drukāšanu jau attiecas tiesiskais regulējums, jo Šaujamieroču direktīva vienādi attiecas uz visiem šaujamieročiem neatkarīgi no tā, vai tie ir 3D drukāti vai nav: tos var izgatavot tikai licencēti tirgotāji, un uz tiem attiecas tādi ierobežojumi kā atļaujas saņemšana, pirms privātpersonas tos iegādājas.

Komisija novērtēs īpašu noteikumu nepieciešamību attiecībā uz **3D drukāšanas rasējumu glabāšanu un nelikumīgu tirdzniecību**, ieskaitot digitālo rasējumu un to drukātu kopiju glabāšanas, publicēšanas un izplatīšanas aizliegumu atļauju nesaņēmušiem ieroču tirgotājiem, ja pierādīts, ka šie rasējumi ļauj izgatavot būtiskas šaujamieroču daļas.

Turklāt gan 2014. gadā veiktajā Šaujamieroču direktīvas izvērtēšanā[25], gan informācijā, ko dalībvalstis nesen sniegušas Eiropolam un Šaujamieroču platformai[26], izcelti gadījumi, kad no dažām valstīm ārpus ES importētas daļēji gatavas būtiskas daļas (parasti 80 % apmērā gatavi mazizmēra ieroču polimēra rāmji vai 80 % apmērā gatavi garstobra šaujamieroču metāla stobri). Minētās daļas nedeklarē kā šaujamieroču būtiskas daļas, un tās parasti nonāk Eiropas Savienībā, izmantojot ekspressūtījumu vai pārvadātāju pakalpojumus. Tām pievienotas instrukcijas, kā pabeigt to pārveidošanu, izmantojot parastus darbarīkus.

Komisija un dalībvalstis Šaujamieroču komitejā pārrunās **jautājumu par daļēji gataviem šaujamieročiem** un būtiskajām daļām. Nākotnē modernizējot **Regulu (ES) Nr. 258/2012, ar ko ievieš eksporta atļauju, kā arī importa un tranzīta pasākumus šaujamieročiem**, tā arī novērtēs regulatīvos risinājumus[27].

3.3. Eiropas šaujamieroču apliecība

Eiropas šaujamieroču apliecība, ko dalībvalstis pēc pieprasījuma izsniedz likumīgiem šaujamieroču īpašniekiem, ļauj medniekiem, vēsturisku notikumu rekonstruētājiem (attiecībā uz C kategorijas šaujamieročiem) un šaušanas sportistiem (attiecībā uz A, B un C kategoriju) ceļot ar viņu ieročiem caur divām vai vairākām dalībvalstīm bez iepriekšējas atļaujas saņemšanas. Ja dalībvalsts ir informējusi pārējās dalībvalstis par noteiktiem šaujamieročiem, uz kuriem attiecas glabāšanas aizliegums vai atļaujas saņemšanas procedūra, Eiropas šaujamieroču apliecībā ir jāizdara attiecīgi ieraksti.

---

[24] Avots: *ARES*. Pētniecības ziņojums Nr. 8. *Desktop Firearms: emergent small arms craft production Technologies.* 2020. gada marts. https://armamentresearch.com/wp-content/uploads/2020/03/ARES-Research-Report-8-Desktop-Firearms.pdf

[25] Avots: *Technopolis Consulting Group Belgium*, *Study on the Evaluation on the Firearms Directive*, 2014. gada decembris, pielikums. Pieejams: https://ec.europa.eu/docsroom/documents/8385?locale=en.

[26] *EMPACT* biļetens Nr. 6, 2018. gada septembris. IEROBEŽOTA PIEEJAMĪBA.

[27] Avots:https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12855-Firearms-review-of-export-rules-and-import-&-transit-measures_en

Šaujamieroču direktīvas izvērtēšanas laikā 2014. gadā[28] dalībvalstis un nozares apvienības Eiropas šaujamieroču apliecības īstenošanu novērtēja pozitīvi, jo tā samazina birokrātisko un ekonomisko slogu lietotājiem, jo īpaši medniekiem, šaušanas sportistiem un vēsturisku notikumu rekonstrukcijas pasākumu dalībniekiem.

Pēc direktīvas pārskatīšanas 2017. gadā Šaujamieroču komitejā notikušajās konsultācijās un Komisijas saņemtajās sūdzībās ieinteresētās personas minējušas vairākas problēmas:

- šķiet, ka Eiropas šaujamieroču apliecību ne visās dalībvalstīs pilnīgi atzīst, tāpēc dažkārt šaujamieroču aprites nodrošināšanai nepieciešama papildu iepriekšēja atļauja;
- kontrolēt apriti, kas notiek ar apliecību, var būt sarežģītāk nekā pastāvīgas pārvešanas gadījumā, tāpēc pastāv ļaunprātīgas izmantošanas risks, kad cilvēki, kas nelikumīgi izmanto Eiropas šaujamieroču apliecību, pārceļas uz pastāvīgu dzīvi citā valstī;
- nepieciešams saskaņot Eiropas šaujamieroču apliecībā izdarāmo ierakstu sarakstu, jo dalībvalstīs pastāv atšķirības šaujamieroču vai to daļu klasifikācijā.

Minēto apsvērumu dēļ apliecībā bieži trūkst nepieciešamo ierakstu vai tie ir nepilnīgi. Kā norādīts ES 2020.–2025. gada rīcības plānā attiecībā uz šaujamieroču nelikumīgu tirdzniecību, Komisija izstrādās **ES Šaujamieroču atsauces tabulu**, kas palīdzēs viest lielāku skaidrību šajā jautājumā. Lai nodrošinātu labāku informācijas apmaiņu starp valstu iestādēm, būs jānovērtē arī nepieciešamība pēc pilnīgi digitalizētas Eiropas šaujamieroču apliecības.

3.4. Šaujamieroču izsekošana

3.4.1. Elektroniska informācijas apmaiņa par šaujamieroču pārvešanu

Līdztekus Deleģētajai regulai (ES) 2019/686 par informācijas apmaiņu saistībā ar šaujamieroču pārvešanu (sk. šā ziņojuma 3. punktu) Komisija pieņēma Īstenošanas lēmumu (ES) 2019/689 par izmēģinājuma projektu, ar ko, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu, īsteno konkrētus administratīvās sadarbības noteikumus, kas izklāstīti Padomes Direktīvā 91/477/EEK[29], tādējādi radot pagaidu juridisko pamatu šīs sistēmas izmantošanai.

Komisija norāda, ka tās deleģēto pilnvaru apjomā ietilpa tikai informācijas apmaiņa par pārvešanas atļaujām. Līdz ar to Komisija nevarēja pieprasīt pircēja mītnes dalībvalstij augšupielādēt sistēmā šaujamieroču iegādes atļaujas. Tāpat tā nevarēja pieprasīt, lai

[28] *Study on the Evaluation on the Firearms Directive*, *op. cit*.

[29] Iekšējā tirgus informācijas sistēma tika izveidota ar Regulu (ES) Nr. 1024/2012. Tā ir lietojumprogramma, kas pieejama izmantojot internetu, un ko Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm izstrādājusi, lai, nodrošinot centralizētu saziņas mehānismu pārrobežu informācijas apmaiņas veicināšanai un savstarpējas palīdzības sniegšanai, palīdzētu tām izpildīt Savienības tiesību aktos paredzētas informācijas apmaiņas prasības.

visām iestādēm, kuras izsniedz pārvešanas atļaujas, būtu tiešs pieslēgums sistēmai. Abas minētās problēmas kavēja produktīvu informācijas apmaiņu.

Tāpēc varētu būt nepieciešams novērtēt ietekmi, kāda būtu atsevišķa juridiskā pamata izveidošanai ar mērķi izmantot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu pašas Šaujamieroču direktīvas vajadzībām, kā arī sīkāk precizēt valstu iestāžu pienākumus.

3.4.2. Marķēšana

Šaujamieroču pienācīga marķēšana vairo ieroču un to būtisko daļu izsekojamību. Šim nolūkam Īstenošanas direktīvā (ES) 2019/68 par marķēšanu noteikts minimālais rakstzīmju lielums un vienota marķēšanas metode nemetāla materiāliem, kā arī marķēšanā izmantojamo alfabētu veidi un ciparu sistēma.

Pirms īstenošanas direktīvas pieņemšanas Komisija norādīja, ka marķējuma dziļuma jautājums tiks atrisināts gada laikā pēc direktīvas transponēšanas termiņa, nepieciešamības gadījumā ieviešot īstenošanas direktīvā prasību attiecībā uz minēto jautājumu.

Dalībvalstu starpā nebija vienprātības par minimālo dziļumu, kurš galvenokārt komerciālu iemeslu dēļ svārstās no 0,02 mm līdz 0,08 mm. Ne Šaujamieroču direktīva, ne Īstenošanas direktīva par marķēšanu neparedz konkrētu marķēšanas tehnoloģiju. Tāpēc visas tehnoloģijas, kas nodrošina, ka marķējums ir "skaidrs, neizdzēšams un unikāls" (piemēram, mehāniska gravēšana, lāzergravēšana vai štancēšana) var būt saderīgas ar direktīvu.

Vienota ES pieeja nodrošinātu, ka var atgūt izdzēstu marķējumu un ka netiek radīti nepamatoti tehniski šķēršļi šaujamieroču likumīgai tirdzniecībai dalībvalstu starpā. Tāpēc Komisija pamatosies uz valstu ballistikas un sertifikācijas iestāžu tehniskajiem ziņojumiem un novērtēs dažādo risinājumu priekšrocības un trūkumus. Šaujamieroču komitejā turpināsies diskusijas ar mērķi novērtēt Īstenošanas direktīvas (ES) 2019/68 atjaunināšanas ietekmi.

3.4.3. Tehnoloģija ieroču iegādes un glabāšanas izsekošanas, drošuma un drošības uzlabošanai

QR kodi (kvadrātkodi) ir divdimensiju svītrkoda veids, kurš glabā informāciju mašīnlasāmā optiskā marķējumā. QR kodi ļauj apkopot lielāku datu apjomu salīdzinājumā ar viendimensijas svītrkodiem.

QR kodu izmaksas ir relatīvi zemas. Pašlaik tos galvenokārt izvieto uz šaujamieročiem inventarizācijas vajadzībām, proti, izmantojot QR veida uzlīmes[30].

Datu matricas kodi, tāpat kā QR kodi, sastāv no melniem un baltiem moduļiem, kas izkārtoti kvadrātveida rakstā.

[30] Avots: https://www.smallarmssurvey.org/sites/default/files/resources/SAS-HB-06-Weapons-ID-ch3.pdf

Tie satur unikālu sērijas numuru un izgatavotāja identifikācijas informāciju. Ja kods ir bojāts, iespēja atjaunot datu matricas koda datus ir lielāka nekā QR kodu datu gadījumā[31]. Datu matricas uzskata par labāko risinājumu informācijas glabāšanai ļoti nelielā platībā[32].

Līdz šim Komisija nav saņēmusi informāciju par dalībvalstīm, kuras izmanto QR kodus un/vai datu matricas kodus šaujamieroču uzraudzībai un izsekošanai.

Drošības apsvērumi varētu būt šķērslis QR kodu ieviešanai šaujamieroču tirgū, jo kodus iespējams uzlauzt un izmantot nolasīšanas ierīču un tīklu inficēšanai. Tāpēc minētās sistēmas ne vienmēr raisa uzņēmumu un patērētāju uzticību.

Turklāt, tā kā QR kods nav tieši nolasāms un informāciju nav iespējams iegūt bez nolasīšanas ierīces, varētu rasties jautājumi par šīs tehnoloģijas praktiskumu to tiesībaizsardzības iestāžu darbā, kuras konfiscē šaujamieročus (policija, muita, robežsardze utt.).

Radiofrekvenciālā identifikācija (RFID) ir šaujamieroču izsekošanai izmantojama alternatīva vai klasiskās marķējuma pastiprinājums. RFID ļauj pārraidīt datus, lai automātiski identificētu un izsekotu priekšmetiem pievienotas birkas. Šī tehnoloģija radītu saikni starp šaujamieroci un priekšmetu, kas tehnoloģiju aktivizē, esot tās tuvumā.

Daži testi šķietami demonstrēja, ka miniatūru, zemu izmaksu RIFD birku pievienošana metāla priekšmetiem būtu funkcionāla šaujamieroču izsekošanas vajadzībām[33]. Turklāt RFID tehnoloģija kopā ar īpašu programmatūru spēj izsekot šaujamieroču atrašanās vietai un šaujamieroču tehniskās apkopes vēsturei un uzraudzīt izmaiņas atbildībā par šaujamieroci[34].

Pastāv bažas par minētās tehnoloģijas izmantošanu, jo to var izmantot tādas informācijas vākšanai, kas ir tieši vai netieši saistīta ar identificējamu vai identificētu personu[35]. Vēl viens risks izriet no fakta, ka sistēmu uzskata par uzlaužamu.

Pašlaik šī tehnoloģija netiek uzskatīta par pietiekami drošu, lai to varētu ieviest ES līmenī.

Pašlaik pastāv **citas iespējas**, kā uzlabot ieroču izsekojamību, piemēram, diskrēts vai neredzams marķējums, kuram izmanto īpašas tintes. Drošas tintes izmantošana ir sevi apliecinājusi banknošu izsekojamībā[36], šo tehnoloģiju izmanto metāla precēm (piemēram, mazumtirdzniecības precēm)[37], un farmācijas uzņēmumi to izmanto nemetāla

---

31 Avots: https://blog.matthews.com.au/datamatrix-and-qr-codes-why-2d-codes-are-still-relevant-in-2016/

32 Avots: https://www.camcode.com/asset-tags/barcodes-data-matrix-vs-qr-codes/

33 Avots:https://www.conflictarm.com/technical/developing-rfid-solutions-in-support-of-stockpile-management-and-postdiversion-tracing/

34 Avots: *Using RFID to Help Track Guns for Firearm Wholesalers and Distributors*. Publicēts 2013. gadā. https://www.rfidworld.ca/rfid-to-help-track-guns-by-firearm-wholesalers-and-distributors/1365

35 Turpat.

36 Avots:https://www.ecb.europa.eu/euro/banknotes/ink-stained/html/index.en.html

37 Avots: https://www.reiner.de/index.php?UV-ink-with-handheld-inkjet-printer, https://www.sicpa.com/sicpa-history

materiāliem[38] Šī metode varētu būt iedarbīga arī šaujamieroču metāla un nemetāla daļu marķēšanai. Komisija turpinās uzraudzīt minētās metodes Šaujamieroču komitejā.

4. SECINĀJUMI UN TURPMĀKĀ RĪCĪBA

Visas ieinteresētās personas piekrīt tam, ka direktīva bijusi noderīga, lai risinātu galvenos apdraudējumus, kas identificēti dalībvalstu ziņojumos (galvenokārt Šaujamieroču platformā)[39], Eiropola ieroču un sprāgstvielu analīzes projektā un ES smagās un organizētās noziedzības draudu novērtējumā, ko Eiropols prezentēja 2017. un 2021. gadā, tostarp automātisko ieroču izmantošanu, dezaktivētu šaujamieroču reaktivēšanu, salūta un akustisko ieroču pārveidošanu un trauksmes un signālieroču pārveidošanu.

Komisija norāda, ka Šaujamieroču direktīva ir uzlabojusi šaujamieroču kategorijas, šaujamieroču izsekojamību, informācijas apmaiņu un administratīvās procedūras. Šajā posmā tikai 10 dalībvalstis ir pilnībā transponējušas šajā ziņojumā analizētos noteikumus, kas ietver galvenās izmaiņas, kuras ieviestas ar Šaujamieroču direktīvu 2017. gadā un ar abām īstenošanas direktīvām. Papildus paziņojumiem par transponēšanu Komisija novērtē arī valstu tiesību aktu atbilstību direktīvai un jau ir konstatējusi nepareizas transponēšanas gadījumus vairākās dalībvalstīs. Tas nozīmē, ka direktīvas priekšrocības nav iespējams izmantot pilnīgi. Komisija turpinās atbalstīt dalībvalstis Šaujamieroču direktīvas īstenošanā, atbildot uz lūgumiem sniegt skaidrojumus un organizējot transponēšanas seminārus Šaujamieroču komitejā, tostarp, ja nepieciešams, tehniskas sanāksmes ar atsevišķām dalībvalstīm.

Tāpat Komisija pastiprinās īstenošanas uzraudzību dalībvalstīs un nepieciešamības gadījumā pilnīgi izmantos pilnvaras, kas tai piešķirtas saskaņā ar Līgumu. Tā pievērsīs īpašu uzmanību šaujamieročiem, kuri izšauj Flobēra sistēmas mazkalibra munīciju, un pareizai Eiropas šaujamieroču apliecības izmantošanai un atzīšanai.

Turklāt šajā ziņojumā veiktā analīze liecina, ka iespējami turpmāki uzlabojumi civilo ieroču iegādes, glabāšanas un aprites juridiskajā kontrolē. Pētāmie risinājumi, kas garantētu labāku juridisko kontroli, varētu būt šādi:

- nošķīruma precizēšana starp aizliegtiem šaujamieročiem un šaujamieročiem, uz kuriem attiecas atļaujas saņemšanas procedūra;
- nodrošināšana, ka uz visiem ieročiem, kurus iespējams pārveidot šāviņa izšaušanai, pat ja tam nepieciešami īpaši darbarīki un zināšanas, attiecas vismaz deklarēšanas prasība;
- pilnīgi digitalizētas Eiropas šaujamieroču apliecības nodrošināšana;
- sākotnējās kategorijas saglabāšana visiem tiem šaujamieročiem, kas likumīgi pārveidoti vai modificēti;
- noteikumu saskaņošana par antīkiem šaujamieročiem;

[38] https://www.pharmtech.com/view/securing-the-pharmaceutical-supply-chain-with-full-traceability; https://www.pharmaceuticalprocessingworld.com/dna-marker-for-pharma-ink-ensures-traceability/

[39] Kopš 2014. gada šaujamieroču nelikumīga tirdzniecība ir dalībvalstu prioritāte Eiropas daudznozaru platformā pret noziedzības draudiem (*EMPACT*).

- aizliegums atļauju nesaņēmušiem ieroču tirgotājiem iegādāties, publicēt un glabāt rasējumus ieroču 3D drukāšanai;
- atsevišķa juridiskā pamata izveide Iekšējā tirgus informācijas sistēmas izmantošanai Šaujamieroču direktīvas vajadzībām;
- valstu iestāžu pienākumu sīkāka precizēšana attiecībā uz informācijas apmaiņu;
- šaujamieroču un to būtisko daļu marķējuma minimālā dziļuma noteikšana;

Tāpēc Komisija veiks ietekmes novērtējumu attiecībā uz iespēju grozīt Šaujamieroču direktīvu. Tāpat Komisija turpinās gan tieši, gan ar ES finansētu projektu starpniecību uzraudzīt tehnoloģiju attīstību un ieviešanu tirgū ar nolūku uzlabot izsekojamību un šaujamieroču krājumu kontroli, izmantojot dažādas tehnoloģijas, kuras lieto citās ražošanas nozarēs.

Šie būtiskie pasākumi palīdzēs sasniegt Šaujamieroču direktīvas mērķus: atļaut šaujamieroču pārrobežu apriti, vienlaikus uzturot augstu drošības un aizsardzības līmeni pret noziedzīgiem nodarījumiem un šaujamieroču nelikumīgu apriti.